

ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਧੀਆਂ

ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਸੁੱਖਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾਂ ਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ।

ਇਹ ਹਵਾਲਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ¹ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, “ਸੁੱਖਣਾ” ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ “ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਅਦਾ”² ਸੀ। ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਕ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁੱਖਣਾ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ (ਇਕ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁੱਖਣਾ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਜ਼ੀਰ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਜਿਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ, ਅਕਸਰ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਦਾ ਹਾਂ।”

ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾ ਇਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਥਿਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁੱਖਣਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭੇਟ); ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, “ਸੁੱਖਣਾ ਦੀ ਭੇਟ” (29:39)। ਇਹ ਭੇਟਾਂ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ (15:3, 8; ਲੇਵੀਆਂ 7:16; 22:17-15) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਕਪੂਰਣ ਮੌਕਾ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਦਯਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਧ (ਅਧਿਆਇ 31) ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਹਾਲ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੀ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋਣ।³ ਪਰ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੇਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ (30:1, 2)

‘ਮੂਸਾ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦਿਆਂ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੇ ਅਥਵਾ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਾ ਤੋੜੇ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ।

ਆਇਤ 1. ਸੁੱਖਣਾ ਦਾ ਨੇਮ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੱਖਣਾ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ... ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਾਠ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਵਸਥਾ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦਿਆਂ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ. ਐੱਫ. ਕੈਲ ਅਤੇ ਐੱਫ. ਡੀਲਿਟਸਚ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਮ “ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ।”⁴ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

ਆਇਤ 2. ਸ਼ੁਰੂ ਨੂੰ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੇ ਅਥਵਾ ਅਤੇ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਾ ਤੋੜੇ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ “ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੇ ਅਥਵਾ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਾ ਤੋੜੇ”⁵ ਇਸ ਖੰਡ ਵਿੱਚ “ਸੁੱਖਣਾ” (אָכַל, ਨੇਡਰ) ਅਤੇ “ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੇ” (אַרְבָּץ, ਈਸਰ) ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਾ ਤੋੜੇ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਡਰ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਸ਼ਬਦ ਈਸਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੈ-ਲਾਗੂ ਸੁੱਖਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕ ਵਰਤ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 14:24; ਜ਼ਬੂਰ 132:2-5)⁶

“ਆਦਮੀ” ਦੇ ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (אָדָם, ਇਸ) ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਇਤ 2 ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸੀ ਕਿ “ਇਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।” ਜੇਕਰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲੇ (ਕੂਚ 20:16; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 5:20), ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸੁੱਖੀ ਸੀ।

ਇਸਰਾਏਲੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਖੀ ਹੋਈ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਇਕ ਬੰਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ (30:3-16)

ਇਕ ਕੁਆਰੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ (30:3-5)

ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਨਿਆ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀ ਹੋਵੇ। 'ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੁਣੇ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾ ਪੱਕੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣ। 'ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਜੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਪੱਕੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਜਿਆ।

ਆਇਤਾਂ 3, 4. ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀ ਸੀ। ਇਕ ਜੁਆਨ ਕੰਨਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਅਤੇ ... ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਪੱਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਪੱਕੇ [ਰਹਿਣਗੇ]।

ਆਇਤ 5. ਪਰ, ਜੇਕਰ, ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ..., ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਤੋਂ ਵਰਜੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ [ਸੀ] ਪੱਕੇ ਨਾ [ਰਹਿਣਗੇ]। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੱਖਣਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਹੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਖਣਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ (30:6-8)

'ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਅਥਵਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਅਜੇਹੀ ਗੱਲ ਕਢੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਉ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਪਵੇ। 'ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣੇ ਪਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਸੁਣੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣ। 'ਪਰ ਜੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਜੇ

ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਨਿੱਕਲੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨਿਆ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 6. ਸ਼ਰਾ ਵਿਚ ਕਲਪਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਸਰੀ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਣ (ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਅਜੇਹੀ ਗੱਲ ਕੱਢੀ ਹੋਵੇ) ਜਦਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। “ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ” *אֶפְשָׁרָה (ਮਿਥਤਾ)*, ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ/ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਵਿਚਾਰੇ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,” ਇਹ ਭਾਵ ਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ “ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ: ਇਕ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੁਆਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”⁷ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ?

ਆਇਤਾਂ 7, 8. ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਸੁਣੇ ਪਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁਣੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਪੱਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਕ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਲਾਸ਼ਸ਼ੁਦਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣਾ (30:9)

ਪਰ ਵਿਧਵਾ ਅਥਵਾ ਛੁੱਟਣ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੱਕੀ ਰਹੇ।

ਆਇਤ 9. ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ? ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ-ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਵਿਧਵਾ ਅਥਵਾ ਛੁੱਟਣ - ਉਸੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 30:1, 2)। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉੱਤੇ ਪੱਕੀ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਖੀ ਸੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਇਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣਾ (30:10-15)

¹⁰ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ ਅਥਵਾ ਉਸ ਸੌਂਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੰਨ੍ਹਣ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ¹¹ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਨਾ ਵਰਜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਹਰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਪੱਕਾ ਰਹੇ। ¹²ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਯਾ ਜੀਉ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਵਿਖੇ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੋਵੇ ਉਹ ਪੱਕਾ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ

ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ¹³ਹਰ ਸੁੱਖਣਾ ਅਰ ਹਰ ਸੌਂਹ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਰੱਖੇ ਅਥਵਾ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇ। ¹⁴ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨਿੱਤ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਛੱਡੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਯਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਪੱਕੇ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ¹⁵ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਚੁੱਕੇ।

ਆਇਤਾਂ 10, 11. ਸ਼ਰਾ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੰਨ੍ਹਣ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਵਰਜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 12. ਪਰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਵਰਜੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ - ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਨਿੱਕਲਿਆ - ਉਹ ਪੱਕਾ ਨਾ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਜ ਕੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 13. ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਜਾਂ ਸੌਂਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਹਰ ਸੌਂਹ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਪੱਕਾ ਰੱਖ ਜਾਂ ਤੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦੁਖ ਦੇਣ” (אָפּוּ, ਅਨਾਹ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ 29:7 ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਆਮ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 14, 15. ਤੀਜੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਜੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਕੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਨਿੱਤ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਅਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਇਹ ਲਾਗੂ ਹਨ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, (ਪਤਨੀ ਦੀ ਬਜਾਏ) ਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣੀ ਸੀ।

ਸਿੱਟਾ (30:16)

¹⁶ਏਹ ਉਹ ਬਿਧੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਵਿਖੇ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਵਿਖੇ, ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜੁਆਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਆਇਤ 16. ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਧੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਵਿਖੇ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸੁੱਖਣਾ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਿਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਾਲਗ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੀ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ, ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨੇਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ (ਅਧਿਆਇ 30)

ਅਧਿਆਇ 30 ਵਿੱਚ ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਨੇਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਜਦੋਂ ਜੁਆਨ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੇਟੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਖੀ ਗਈ ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨੇਮ, ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅੱਜ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਨਿਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1. ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖ ਕੇ ਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਸੁੱਖਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 23:21-23; ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:4, 5)।

2. ਸੁੱਖਣਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੁੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖੀ ਹੋਈ ਸੁੱਖਣਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇ ਸਨ।

3. ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੁੱਖਣਾ ਉਸ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਖੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੈਸਾ, ਨੇਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਜੇ ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਦੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

4. ਸ਼ਰਾ ਨੇ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਸੁੱਖਣਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੁਣ ਕੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਬਜਾਇ - ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

5. ਸ਼ਰਾ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਕ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ (ਅਧਿਆਇ 30)

ਇਕ ਸਦੀਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅਧਿਆਇ 30 ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਪੂਰਾ ਉੱਤਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:33-37)। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਤੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।⁸

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਸੁੱਖਣਾ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 28:20-22; ਗਿਣਤੀ 21:2; ਨਿਆਈਆਂ 11:30-40; 1 ਸਮੂਏਲ 1:11; ਯੂਨਾਹ 1:16; 2:9; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:18. ²ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਿਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸਟੱਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿਲ, 2001), 1:674. ³ਗੋਰਡਨ ਜੇ. ਵੈਨਹਮ, *ਗਿਣਤੀ*, ਦ ਟਿੰਡੇਲ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੇਵ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1981) ਵਿਚ ਸਫ਼ੇ 206-7 ਤੇ। ⁴ਸੀ. ਐਫ. ਕੀਲ ਅਤੇ ਐਫ. ਡੈਲਿਟਜ਼ਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਦ ਪੈਂਟਾਟੂਕ*, ਜਿਲਦ 3, ਅਨੁਵਾਦ. ਜੇਮਸ ਮਾਰਟਿਨ, ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਮਡੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 223. ⁵ਡੈਨਿਸ ਟੀ. ਓਲਸਨ, *ਗਿਣਤੀ*, ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ (ਲਾਉਸਵਿਲੇ: ਜੇਨ ਨੇਕਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1996) ਵਿਚ ਸਫ਼ਾ 174 ਤੇ। ⁶ਵੈਨਹਮ, 207. ⁷ਰੇਏ ਗੋਨ, *ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ*, *ਗਿਣਤੀ*, ਐਨਆਈਵੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜ਼ੇਡੋਰਵਨ, 2004) ਵਿਚ ਸਫ਼ਾ 762 ਤੇ। ⁸ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੇਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ ਐਂਡ ਗਿਣਤੀ: ਦ ਥਰਡ ਐਂਡ ਫੋਰਥ ਬੁਕ ਆਫ ਮੋਜਸ* (ਐਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਏ.ਸੀ.ਯੂ. ਪ੍ਰੈਸ, 1987), 524.